



vzhůru do
kulturního dění

■ Vlasta Třešňák si vezme Skopolamin

LOUNY (jvn) - Jednoho z nejdůležitějších písničkářů předrevolučního období přivítá Vrchlického divadlo v Lounech. Vlastimil Třešňák zaplní divadelní kavárnu dnes, 5. prosince, v sedm večer. Muzikant, spisovatel, výtvarník, bohém a nucený emigrant vydal desky Zeměměřič (v exilu 1979, 1997), Koh-i-noor (v exilu 1983, 1998), Koláž (1995), Inventura (2005) a novou Skopolamin (2007). Hudebně lze na nosiči, který pojmenoval po „droze pravdy“, upozorovat vlivy Neil Younga, Lou Reeda, Jimi Hendrixe či Erica Claptona. Texty opět tepou a křičí do všech stran, mnohé lze bez obav nazvat protest-songy.



Z jeho knih jmenujeme romány Klíč je pod rohožkou (1995), Evangelium a ostružina (1999), Domácí hosté (2000) a naposledy Melouch (2005).

■ AG Flek slaví 30 let koncertování

ŽATEC (jn) - O české folkové scéně se poslední dobou příliš nemluví a folk se ani v běžně dostupných médiích až na pár výjimek, jako Nohavica či Radůza, nevysílá. Média zajímá maximálně válka slov mezi dvěma folkovými veličinami. Naštěstí pořadatelé z Žatce mají dobré informace a vkus a pozvali legendu mezi českými folkovými ka-



pelami - AG Flek. 30 let poté co byla založena ve Zlíně a čtvrt století poté co nahrála svou první desku. V Žatci patrně poprvé zahrají AG Fleci 6. prosince od 19:30 v Městském divadle. Právě u příležitosti 30. výročí se dali dohromady zakládající členové a příležitostně koncertují na českých pódiiích. V repertoáru mají písničky z celého období své hudební dráhy, včetně těch z jejich první dosud neprokonané desky z roku 1983. I když zazní jen zlomek z tvorby AG Fleku, i tak se máme na co těšit. A protože bude zrovna Mikuláš, není pochyb o tom, že nás čeká čertovsky dobrá hudba a andělský hlas Blanky Táborské.

Na Vánoce třpytivý noce v žateckém muzeu

ŽATEC - V Regionálním muzeu K. A. Polánka v Žatci byla v neděli 2. prosince zahájena vánoční výstava Na Vánoce dlouhý noce... První tři desítky návštěvníků si prohlédli na sedm set rozličných vánočních ozdob.

Výstava přibližuje historii a vývoj vánočních ozdob v průběhu 19. a 20. století. Zastoupeny jsou ozdoby všeho druhu, od přírodních materiálů se přeneseme až k současné tvorbě, kterou

představuje Družstvo umělecké výroby ze Dvora Králové nad Labem. Tento výrobce poskytl i kolekce ozdob do volného prodeje. Do výstavy zapůjčilo svoje exponáty rovněž Regionální



Zahájení výstavy si nenechali ujít ani sedmiletý Honzík a desetiletá Andreína, kteří přišli se svou babičkou Ladislavou Neugebauerovou.

Krchovského procházka urnovým hájem

Oparem dekadence zahalili kavárnu Vrchlického divadla básník Jiří H. Krchovský a jeho kapela Krch-off. Dekadence je znamením úpadku a rozkladu. A vždy v dějinách předznamenávala konec nějaké epochy, kdy nad zprofanovanými hodnotami získává navrch pesimismus, nihilismus a zmar.

Ze spojených nádob literatury a světa ovšem letitý nános udělal dvě zapáchající nádrčky, takže Krchovský je čistým solitérem. A jak dokazují jeho verše z posledních tří sbírek, které četl v první polovině večera, pokračovat v díle francouzských proklatců, šílených německých expresionistů a souchotinářských českých dekadentů není vůbec snadné. Pražský umělec z jejich díla vytěžil a do Loun přivezl káru motivické veteše. Svě rytmitizované a pravidelně se rýmující básně proměnil ve sběrné dvorky, které zaplňuje smrtí, nudou, alkoholem, odcizením, prázdným sexem, sebevraždou, hřbitovem a neoddělitelnou dvojicí narcisismus-komplex méněcennosti. Dlouhé litanie svých předchůdců ovšem dramaticky zkrátil, nejčastěji až do formy vypointovaného čtyřverší či zřymovaného aforismu.

Starí dekadenti napsali epitaf většinou jen jednou před smrtí, Krchovský si z nich stvořil svou poetiku. Ta by však stále nebyla kompletní, kdyby do ní nepřimíchal gellnerovské sarkasmus a sebeironii, umocněné vlastním cynismem. Takto tradičně vystavené básně snad ani nemohly znít jinak než groteskně, a vlastně mile: „ale ne, duše má,

cheho ses lekla / – očistce, mučení, plamenů pekla? / to je moc humánním mírné a všední...



Na Krch-offě s Krchovským.

/ Jak bude po smrti? Tak jako před ní“.

Po přestávce se svých nástrojů chopila básníková parta muzikantů, poskládaná z jiných hudebních souborů, a završila večírek dekadentním rockovým koncertem. Nepředvedla žádnou intelektuální exhibici, ale smetla publikum smrtí již lehce úpadkovými hudebními styly. Jako by si spolu s Krchovským notovala: „Co když dnes umřu, pane Bože? / Anebo probůh, co když ne?“ Svou hudbu postavila

muzeu v Chrudimi a soukromé sběratelky Lenka Urbanová z Kamenných Zehrovců, Věra Erbenová a Lenka Kočí-Doubavská z Prahy.

Součástí výstavy jsou i předváděcí akce, na kterých se můžete seznámit s výrobou některých ozdob a inspirovat se za dlouhých zimních večerů ke zhotovení netradiční vánoční výzdoby třeba už pro letošní Vánoce.

V pondělí 10. prosince od 9 do 17 a v úterý 11. prosince od 8 do 15 hodin předvede Mgr. Ivana Sieberová z Klatov výrobu ozdob z papíru a korálků. Ve středu 12. prosince od 9 do 14 hodin bude předvádět zhotovení ozdob ze slámy, z korálků, z vizovického pečiva a hvězdiček z pedigu Jarмила Veselá ze Žatce.

Ve čtvrtek 13. prosince od 9 do 16 hodin ukončí akci Jitřenka Svobodová z Prahy výrobou ozdob z perníku, perliček a háčkováním.

Školní třídy prosíme o nahlášení návštěvy v předstihu na tel. 415 749 466. Výstava potrvá do 6. ledna 2008. *Jitka Krouzová*

na melodickém českém bigbitu, punkovém drivu, undergroundových prvcích a na morbidně-komických textech frontmana a kytaristy Krchovského.

Před podiem, obsazeným dále baskytaristou Otou Sukovským, violoncellistou Tomášem Schil-



lou, houslistou Pavlem Cigánkem a abubeníkem Jiřím Michálkem, se mohl klidně rozpoutat taneční kotol, být to někde v zakouřeném klubu. Ale protože se vše odehrávalo v důstojném sameťovém prostředí s mohutným vnějším průčelím, klidně jsme si mohli představit, že se hraje v krematoriu: „Jako vždy, konečná, Olšanské hřbitovy!“

Jan Vnouček

(J. H. Krchovský & Krch-off, 28. listopad 2007, Vrchlického divadlo v Lounech)



Reprezentovaly Žatec... Žákyně ZUŠ Žatec Michala Peterková a Lenka Dandová z klavírní třídy Mga. Milana Dlouhého získaly 2. místo v celostátní klavírní soutěži ve čtyřruční hře Per Quattro Mani. Ta proběhla 23. - 25. listopadu v Brně. *(im)*

Nová žatecká odruda byla novinkou na veletrhu

Chmeláři jednali s pivovary ve světě o budoucnosti českého chmele

ŽATEC (red) - Svaz pěstitelů chmele ČR představil v listopadu české chmelářství na nejvýznamnějším mezinárodním nápojovém veletrhu BRAU Beviale v Norimberku. Hlavním motem letošní expozice bylo chráněné označení původu Žatecký chmel, v květnu zapsané do seznamu Evropské unie. Novinkou pro návštěvníky veletrhu byla nová česká hořká odrůda Rubín, vyšlechtěná v Chmelářském institutu v Žatci. Hlavní nabídku českého chmelářství pak představují odrůdy Žatecký poloraný červeňák, Sládek, Premiant a Agnus.

„Veletrh BRAU je jedinečnou příležitostí k setkání s odběrateli českého chmele z celého světa. Vzhledem k nízké sklizni chmele jak v letošním tak i v loňském roce nemají čeští pěstitelé již dva měsíce po sklizni prakticky žádná volná množství chmele a předmětem našich jednání s pivovary byla tedy především budoucnost pěstování chmele v České republice. Nízká úroveň cen v posledních 14 letech vyústila ve velmi složitou ekonomickou situaci pěstitelů chmele, odchod řady pěstitelů z odvětví a především snížení ploch a zvýšení průměrného stáří porostů. Proto je nutné hledat dohodu o odpovídajících cenových podmínkách, které by zabránily nedostatku chmele v příštích letech“ uvedl

tajemník Svazu Zdeněk Rosa. Expozice Svazu vznikla již poněkoličká díky podpoře Ústeckého kraje. Propagační aktivity Svazu jsou také podporovány Chmelářstvem, družstvem Žatec a obchodními společnostmi se chmelem v ČR.

Svaz pěstitelů chmele ČR připravil pro výstavu BRAU ve spolupráci s ministerstvem zemědělství mezinárodní publikaci Český chmel 2007 s informacemi o chráněném označení původu Žatecký chmel, o chmelářském muzeu a historii chmelářských staveb v Žatci, o antioxidačních vlastnostech chmele a chmelových výrobců, o vývozu českého chmele a českých chmelových odrůdách a také o užití českého chmele v pivovarech celého světa.

Oslava pro Jaroslava... V sobotu 1. prosince se dožil šedesátiletý klient Ústavu sociální péče Tuchařice Jaroslav Kučaba. Byl prvním obyvatelem ústavu. „Je to uživatel, který je v našem domově od jeho založení, tedy od listopadu 1970. Tohoto jubilea se dožívá v dobrém zdravotním stavu a psychické kondici. Přejeme mu mnoho štěstí, zdraví, stále dobrou náladu a ať mu chutná pivo,“ popřál za kolektiv zaměstnanců Martin Nuhliček, vedoucí oddělení základní výchovné péče ÚSP Tuchařice. Pan Kučaba má v oblíbené akce kulturního charakteru, také se rád pasivně účastní zooterapie v tamním zoparku. V ústavu připravili pro oslavence dort a občerstvení. *(bal)*



FOTO ÚSP TUCHAŘICE

Poválečný Babylon na Podbořansku III.

Praktické lekce komunismu – co je tvoje, to je naše

Již minule jsme na základě dokumentů rekapitulovali záznamy o poválečném působení rudoarmějců na Podbořansku. Příběh však bylo daleko více...

■ Život za kachnu

Ti civilisté, kteří přišli jen o majetek, ještě nedopadli nejhůře. Mnozí byli ohrožováni přímo na životě. Na svou neopatrnost doplatil například Josef Šlenc, nájemce usedlosti čp. 28 (zvané Rybníční dvůr) v Železně.

K incidentu zde došlo dne 6. listopadu 1945 ve večerních hodinách; podrobnosti zachytila služebná Josefa Šlence, Marie Daněková, která vše sledovala okénkem venkovního záchodu. Zablédla dva příslušníci Rudé armády, kteří šli přes dvůr usedlosti k chlévkům s drůbeží a svítily si elektrickou svítilnou. Když v jednom chlévků objevili kachny, začali jednu z nich škrtit; ostatní drůbež poplašeně vyběhla na dvůr. Josef Šlenc, znepokojený hlukem, vyšel ze stavení a u chlévků se střetl s oběma vojiny. Vykřikl: „Na vás už dlouho čekám!“ a vystřelil

z pistole jednu ránu do vzduchu na poplach. Následovala rychlá střelba vojinů na Šlence, který ustupoval směrem ke stavení, byl ale zasažen pěti střelami do hrudníku. Když upadl, dali se rudoarmějci na útěk a za vraty dvora ještě několikrát vystřelili. Na místě činu zanechali pytel upravený jako tlumok, s mrtvou kachnou. O vraždě byla informována stanice SNB v Měcholupce, pátrání po pachatelích zůstalo bezvýsledné.

■ Ušetřen nebyl ani krejčí

Naproti tomu velké štěstí měla německá státní příslušnice Gertruda Urbánková z Jesenice, která ze střetu s příslušníky Rudé armády vyvázla pouze s lehkým zraněním. V noci 13. září 1945 se do krejčovské dílny Františka Hofmanna v Jesenici pokusili vloupat dva ruští vojáci. Krejčí Hofmann byl vzbuzen hlukem a oba vojiny, kteří žádali

o přešíť oděvů, vpustil do bytu. Jakmile vešli do domu, vojíní zahnal obyvatele bytu do jedné místnosti, jeden z vojinů je držel v šachu namířenou pistolí, s níž neustále cvakal. Druhý mezitím nerušeně kradl v krejčovské dílně a odcizil pánské obleky, různé látky a prádlo v celkové ceně 1000 korun. Při odchodu jeden z vojinů dvakrát vystřelil a ze vzdálenosti jednoho metru zasáhl Gertrudu Urbánkovou, dceru Františka Hofmanna, do levé části hrudníku. Po spáchaném činu oba rudoarmějci odešli směrem k Petrohradu, kde byli posádkou. Zraněná Urbánková, které poskytl první pomoc vojenský lékař z Jesenice, byla převezena do podbořanské nemocnice, kde jí byl projektil vyjmut. Naštěstí se jednalo o lehké zranění.

■ Ešenbáci byli vůči osvoboditelům bezmocní

Příslušníci Rudé armády neokrádali pouze jednotlivce, přivlastňovali si také státní majetek, čímž značně poško-

zovali národní hospodářství. Tak například ve dvoře velkostatku Kolečovice byla umístěna posádka ruských tankistů stříctí tanky a jinými pomocnými motorovými vozidly. Dne 9. září 1945 tankisté v nepřítomnosti správce velkostatku urazili visací zámek u dveří kůlny, odcizili přibližně 20 litrů benzínu a zabili dvě selata o váze 14 kg. Posádka obsadila také kovářskou dílnu velkostatku a kovář zde mohl pracovat jen tehdy, když mu členové posádky dílnu uvolnili. Správce velkostatku si stěžoval okresní správní komisi, že veškeré žádosti o sjednání nápravy jsou bezvýsledné, neboť příslušníci posádky se odvolávají na to, že nás osvobodili. Také zákroky místní stanice SNB byly bezúspěšné.

■ Neoprávněné zabránění státního dříví

Dne 13. září 1945 dopoledne bylo na nádraží ve Vrutku nakládáno do vagonů dříví, určené pro uhelný důl Masaryk na Mos-

tecku. Když byl jeden vagon asi do poloviny naložen, na nádraží přišel ruský důstojník s autem a s ním několik vojáků; pod pohrůžkou zastavili další vagonování dříví a polovinu naloženého vagonu museli železniční zaměstnanci zase složit, přičemž dříví bylo odneseno do kolny zabrané ruským vojskem. Železniční správa případ ihned hlásila místnímu velitelství SNB, které na nádraží vyslalo strážmistra Spěváčka spolu s podporučíkem Rozhonom (tlumočník). Na upozornění, že dříví je státním majetkem, reagovali ruští vojáci nadávkami a konstatováním, že jim nikdo nemá co rozkazovat. Odnášení dříví zastavil teprve přivolaný prokurátor ruské posádky ve Vrutku. Příklad byl dodatečně hlášen veliteli ruské posádky ve Vrutku, ale vojáci už většinu materiálu rozřezali a spálili, čímž značně narušili chod národního hospodářství.

Jana Kuprová, Státní okresní archiv Louny